

د قرآن نور

یولسم جز - درس 111 : سورة التوبة - ايات 107-116

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ	اتَّخَذُوا	مَسْجِدًا	ضَرَارًا	وَكُفْرًا
	اخذ	مسجد	ضرر	كفر
او هغوى چا چه	جوړكړو	يو مسجد	د ضرر/ نقصان رسولو دپاره	او د كفر دپاره
وَتَفَرِّقًا	بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ	وَارْصَادًا	لَمَنْ	حَارَبَ
فرق	بين/امن	رصد		حرب
او د جدايى اچولو دپاره	په مينځ كېن د مومنانو	او مورچه/ پناه كاه	د هغه چا دپاره چا چه	جنگ او كړو
اللَّهُ	وَرَسُولَهُ	مِنْ قَبْلُ	وَلِيَحْلِفْنَ	إِنْ
اله	رسل	قبل	حلف	
د الله سره	او د هغه د رسول سره	د دې نه مخكېن	او البته هغوى به ضرور قسمونه خوري	نه وه
أَرَدْنَا	إِلَّا	الْحُسْنَى	وَاللَّهُ	يَشْهَدُ
رود		حسن	اله	شهاد
اراده كړى مونږ	مكر	د نيكى	او الله تعالى	هغه كواهى وركوى
إِنَّهُمْ		لَكَذِبُونَ		
		كذب		
بې شكه هغوى		البته دروغژن دي -		

لَا تَقُمْ	فِيهِ	أَبَدًا	لَّمَسْجِدُ	أُسَسَ
قوم		ابد	مسجد	اسس
مه ته اودريزه	په هغه كېن	چرته هم	البته مسجد	چه د هغه بنياد ايښودې شوى دى
عَلَى التَّقْوَى	مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ	أَحَقُّ	أَنْ	تَقُومَ
وقي	اولايوم	حقوق		قوم
په تقوى باند	د اولنئ ورځې نه	زيات حقدار دى	چه	ته اودريزه
فِيهِ	فِيهِ	رِجَالٌ	يُحِبُّونَ	أَنْ
		رجل	حبب	
په هغه كېن	په هغه كېن	ځنې خلق دي	هغوى خوښوى	چه

د قرآن نور

يولسم جز - درس 111 : سورة التوبة - ايات 107-116

يَتَطَهَّرُوا	وَاللَّهُ	يُحِبُّ	الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾
طهر	آله	حب ب	طهر
هغوی پاک صفا اوسیزی	او الله تعالی	هغه خوبنوی	پاک صفا اوسیدو والا -

أَفَمَنْ	أَسَّسَ	بُنْيَانَهُ	عَلَى تَقْوَى	مِنَ اللَّهِ
	أسس	بني	وقي	آله
آيا پس هغه څوک چه	بنياد ئی کيبنو ده	د خپل عمارت	په تقوی باند	د الله د طرفنه
وَرِضْوَانٍ	خَيْرٍ	أَمٍّ	مَنْ	أَسَّسَ
رضو	خیر	ام	من	أسس
او په رضامندی باند	بهتر دے	یا	چه چا	بنياد کيبنو ده
بُنْيَانَهُ	عَلَى شَفَا	جُرْفٍ	هَارٍ	فَأَنهَارَ
بني	شرفو	جرف	هور	هور
د خپل عمارت	په کناره	د یوے کنده	غورزیدو والا	بیا هغه او غورزوؤ
بِهِ	فِي نَارٍ	جَهَنَّمَ	وَاللَّهُ	لَا يَهْدِي
	نور		آله	هدي
هغه	په اور کښ	د جهنم	او الله تعالی	نه هغه هدایت ورکوی
الْقَوْمِ	الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾			
قوم	ظلم			
هغه خلقو له	چه ظالمان دی -			

لَا يَزَالُ	بُنْيَانُهُمْ	الَّذِي	بَنَوْا	رَبِّهٖ
زیر	بني		بني	رب
هميشه به وی	عمارت د هغوی	هغه چه	هغوی جوړکړه وو	د شک سبب
فِي قُلُوبِهِمْ	إِلَّا	أَنْ	تَقَطَّعَ	قُلُوبُهُمْ
قلب			قطع	قلب
د هغوی په ذرونو کښ	مکر	دا چه	ټکړه ټکړه شی	ذرونه د هغوی

د قرآن نور

یولسم جز - درس 111 : سورة التوبة - ايات 107-116

وَاللّٰهُ	عَلِيْمٌ	حَكِيْمٌ ﴿١١٠﴾
آله	علم	حکم
او الله تعالى	بنه علم والا دے	پیر حکمت والا دے -

اِنْ	اللّٰهُ	اَشْتَرٰى	مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ	اَنْفُسَهُمْ
	آله	شری	آمن	نفس
بے شکہ	الله تعالى	اخذستی دی	د مومنانو نہ	نفسونہ د هغوی
وَأَمْوَالَهُمْ	بَانَ	لَهُمْ	الْجَنَّةُ	يُقَاتِلُوْنَ
مول			جن	قتل
او مالونہ د هغوی	پہ وجہ د دے چہ	د هغوی دپارہ	جنت دے	هغوی جنگ کوی
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	فَيَقْتُلُوْنَ	وَيُقْتَلُوْنَ	وَعَدًا	عَلَيْهِ
سبیل / آله	قتل	قتل	وعدہ	
د الله پہ لارہ کنی	بیا هغوی وژنی	او هغوی وژلے کیزی	وعدہ دہ	د هغہ پہ ذمہ
حَقًّا	فِي التَّوْرَةِ	وَالْإِنْجِيلِ	وَالْقُرْآنِ	وَمَنْ
حقیق			قرآ	
ریشتنی	پہ تورات کنی	او انجیل کنی	او قرآن کنی	او خوک
أَوْفَىٰ	بِعَهْدِهِ	مِنَ اللّٰهِ	فَاسْتَبْشَرُوا	بِبَيْعِكُمْ
وفی	عہد	آله	بشر	بیع
زیات پورہ کولو والا دے	د خپلی وعدے	د الله نہ	پس خوشحالہ شیئ	پہ خپلہ بیعہ باند
الَّذِي	بَايَعْتُمْ	بِهِ	وَذَلِكَ	هُوَ
	بیع			
هغہ چہ	بیعہ کری دہ تاسو	سرہ د هغہ	او دا	هم هغہ دہ
الْفَوْزُ	الْعَظِيْمُ ﴿١١١﴾			
فوز	عظم			
کامیابی	پیرہ لویہ -			

د قرآن نور

يولسم جز - درس 111 : سورة التوبة - آيات 107-116

التَّائِبُونَ	الْعَابِدُونَ	الْحَامِدُونَ	السَّائِحُونَ	الرَّاكِعُونَ
توب	عبد	حمد	سيح	ركع
توبه كولو والا	عبادت كولو والا	تعريف كولو والا	گرځيدو والا (د جهاد دپاره)	ركوع كولو والا
السَّاجِدُونَ	الْأَمْرُونَ	بِالْمَعْرُوفِ	وَالنَّاهُونَ	عَنِ الْمُنْكَرِ
سجد	امر	عرف	نهي	نكر
سجده كولو والا	حكم وركولو والا	د نيكۍ	او منع كولو والا	د بدۍ نه
وَالْحَافِظُونَ	لِحُدُودِ اللَّهِ	وَبَشِّرِ	الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾	
حفظ	حد داله	بشر	امن	
او حفاظت كولو والا دی	د الله د حدونو	او خوشخبری وركړه	مومنانو له -	

مَا	كَانَ	لِلنَّبِيِّ	وَالَّذِينَ	آمَنُوا
	كون	نبا		امن
نه	ده (لائق)	د نبی دپاره	او هغوی چه	ایمان ئی راوړه ده!
أَنْ	يَسْتَغْفِرُوا	لِلْمُشْرِكِينَ	وَلَوْ	كَانُوا
	غفر	شرک		كون
چه	هغوی بخښنه او غواړی	د مشرکانو دپاره	او اکر چه	وی هغوی
أُولَىٰ قُرْبَىٰ	مِنْ بَعْدِ	مَا	تَبَيَّنَ	لَهُمْ
اول	بعد		بين	
رشته داران	پس د دې نه	خه چه	واضح شول	د هغوی دپاره
أَنَّهُمْ	أَصْحَابُ	الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾		
	صاحب	جحیم		
چه بې شکه هغوی	ملکری دی	د جهنم -		

وَمَا	كَانَ	اسْتَغْفَارُ	إِبْرَاهِيمَ	لِأَبِيهِ
	كون	غفر		ابو
او نه	وو	استغفار كول	د ابراهيم عليه سلام	د خپل پلار دپاره

د قرآن نور

يولسم جز - درس 111 : سورة التوبة - ايات 107-116

إِلَّا	عَنْ مَّوْعِدَةٍ	وَعَدَهَا	إِيَّاهُ	فَلَمَّا
	وعد	وعد		
مکر	د یوے وعدے په وجه	هغه پوره کړی وه هغه	د هغه سره	بیا چه کله
تَبَيَّنَ	لَهُ	عَدُوُّ	لِلَّهِ	تَبَرَّأَ
بي ن		عدو	اله	برا
ظاهر شو	د هغه دپاره	چه بے شک هغه	د الله تعالى	هغه بے زاره شو
مِنْهُ ؕ	إِنَّ	إِبْرَاهِيمَ	لَأَوَّاهٌ	حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾
			اوه	حلم
د هغه نه	بے شک	ابراهيم عليه سلام	البته پير دردمند/ نرم ذره والا	دير بردباره وو -

وَمَا	كَانَ	اللَّهُ	لِيُضِلَّ	قَوْمًا
	كون	اله	ضلل	قوم
اونه	دے	الله تعالى	چه هغه گمراه کړی	یو قوم
بَعْدَ	إِذْ	هَذَا هُمْ	حَتَّى	يُبَيِّنَ
بعد		ه دي		بي ن
پس د هغه نه چه	کله	هغه هدايت ورکړو هغوی له	تردے چه	هغه ښکاره کړی
لَهُمْ	مَا	يَتَّقُونَ ؕ	إِنَّ	اللَّهُ
		وقي		اله
د هغوی دپاره	د څه نه چه	هغوی بچ شی	بے شک	الله تعالى
بِكُلِّ	شَيْءٍ	عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾		
ک ل ل	شي ا	علم		
د هر	څيز	ښه علم لری -		

د قرآن نور

يولسم جز - درس 111 : سورة التوبة - آيات 107-116

إِنَّ	اللَّهُ	لَهُ	مُلْكُ	السَّمَاوَاتِ
	آله		ملک	سمو
بِشَيْءٍ	اللَّهُ تَعَالَى	هَمْ د هغه دپاره ده	بادشاهی	د آسمانونو
وَالْأَرْضِ	يُحْيِي	وَيُمِيتُ	وَمَا	لَكُمْ
أَرْضِ	حَيِّ	مَوْتِ		
او د زمکے	هغه ژوندی کوی	او هغه مرګ ورکوی	او نشته	ستاسو دپاره
مَنْ دُونِ	اللَّهُ	مِنْ وَلِيٍّ	وَلَا	نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾
دون	آله	ولي		نصر
سوائے	د الله نه	څوک دوست	او نه	څوک مددګار -